

at tage hånd om ældre borgeres potentielle ensomhed, for der er for mange, der har for få kontakter uden for hjemmet.

Kl. 19.40

Fru Charlotte Dyremose hæftede sig ved, at kommunerne godt må tilbyde ældre hjælp til selvhjælp til at komme ud af ensomhed. Det er jo korrekt; det må de godt. Men det har på besynderlig vis ikke samme præcision i lovgivningen som det, at man skal have hjælp til rengøring, til praktiske gøremål. Vi er af den opfattelse, at det kan være mindst lige så, hvis ikke mere slemt for ens livskvalitet, hvis man ikke har de sociale kontakter. Igen, det er ikke et spørgsmål om at ansætte kommunale venner. Det er et spørgsmål om at have fokus på det fra personalets side og hjælpe ældre til de mange steder, hvor civilsamfundet, frivillige og familie, faktisk er og yder en god indsats.

Så vil jeg sige tak til SF og Enhedslisten for tilslutningen. Fru Line Barfod var dog lidt afsøgende over for begrebet udviklingsmål, og det synes jeg at vi skal diskutere indgående under udvalgsarbejdet. Men kort kan jeg sige, at vores tanke er, at hjemmeplejen i højere grad også har et socialpolitisk mål, for vi synes nogle gange, at de socialpolitiske mål bliver lidt væk i rengøringsmidler og skemaer. Vi tror faktisk på, at vi med udviklingsmål både kan være med til at skubbe til en holdning omkring det at blive gammel og også en holdning til det her med, at hjemmeplejen faktisk er en socialpolitisk foranstaltning og ikke en rengøringspolitisk foranstaltning.

Det Radikale Venstre pointerede det ændrede syn på ældre og alderdom, og jeg skal takke for, at fru Margrethe Vestager har læst dette helt korrekt. Jeg håber virkelig, at vi med den debat, vi har haft i dag, har taget hul på en meget vigtig ændring og nuancering af synet på ældre og på alderdom. Det hele menneske, alt det, vi har lært af høringerne om det aldrende samfund, er det på høje tid, at vi bruger til noget.

Jeg tror bestemt, at vi kan finde en fælles læsning af resten af forslaget, for sådan som jeg hørte fru Margrethe Vestager, så ligger vi ikke langt fra hinanden. Det er måske mere et spørgsmål om mine manglende evner til at formulere mig korrekt, for der er bestemt ikke tale om barnets bog overført på ældreomsorgen. Det er ikke det, der er hensigten.

Jeg har allerede i mine kommentarer til fru Line Barfods indlæg sagt lidt om, hvad der ligger bag ønsket om udviklingsmål, men jeg sy-

nes, at vi i en god debat kan nå frem til, at det ændrede syn på aldring og ældre medborgere også kan have en plads i lovgivningen.

Kristendemokraterne fremhævede naturligt og meget rigtigt familien. Var der noget, jeg kunne ønske mig, så var det, at alle ældre havde familien meget tæt på, og at der var alt det gode, som fru Tove Videbæk påpeger. Det er der heldigvis i mange, mange hjem, i mange familier er det sådan. Men der er også nogle steder, hvor det ikke er sådan, og der er det blot, at vi siger, at der har vi fra samfundets side en pligt til også at være med til at hjælpe folk videre i livet. De skal ikke bare sidde og vente på, at livet går på hæld. Der er faktisk masser af gode oplevelser derude, som man kan deltage i. Men også fru Tove Videbæk skal have tak for en positiv tilgang til beslutningsforslaget.

Vi ser frem til udvalgsarbejdet, som jeg tror bliver utrolig spændende, hvis vi vil det.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

19) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 125:

Forslag til folketingsbeslutning om begrænsning af den stigende økonomiske ulighed i alderdommen.

Af Villy Søvndal (SF) m.fl.
(Fremsat 17/2 2004).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Socialministeren (Henriette Kjær):

Forslagsstillerne vil gerne ændre på reguleringen af folkepensionen, og det skal ske ved, at